

ROMÂNIA
CURTEA DE APEL PLOIEȘTI
SECȚIA COMERCIALĂ ȘI DE CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL

Dosar nr. 490/42/2009

IREVOCAȚIA - fără recurs

SENTINȚA NR. 249

Sedința publică din data de 30 noiembrie 2009

Președinte -

Grefier -

Pe rol fiind pronunțarea asupra acțiunii formulate, potrivit Legii contenciosului administrativ, de către reclamanta SC [redacted] SRL, cu sediul în [redacted], sector [redacted], str. [redacted] nr. [redacted], Camerele [redacted], în contradictoriu cu pârâțul *Ministerul Economiei și Finanțelor - Direcția Generală a Finanțelor Publice Prahova - Serviciul Soluționare Contestații* cu sediul în Ploiești, str. Aurel Vlaicu, nr. 22, jud. Prahova, cauză venită spre competență soluționare, potrivit sentinței nr.230 din 15 aprilie 2009, pronunțată de Tribunalul Prahova.

Dezbaterile au avut loc în ședința publică din data de 23 noiembrie 2009, susținerile și concluziile părților fiind consemnate în încheierea de la acea dată, care face parte integrantă din prezenta, când Curtea, pentru a da posibilitate reclamantei să depună concluzii scrise, a amânat pronunțarea la 30 noiembrie 2009, dată la care pronunțat următoarea sentință :

CURTEA

Examinând cererea de față constată următoarele :

Prin cererea înregistrată pe rolul Tribunalului Prahova sub nr. 6876/105/2008, reclamanta SC [redacted] SRL, în contradictoriu cu pârâțul Ministerul Economiei și Finanțelor - D.G.F.P. Prahova - Serviciul Soluționare Contestații a solicitat anularea deciziei nr. 34/19.05.2008 emisă pentru suma totală de 1.667.520 lei și refacerea deciziei de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr. AI 679 și raportul de inspecție fiscală încheiat la data de 26.02.2008 și înregistrat sub nr. AI 679/26.02.2008.

În motivarea cererii s-a arătat că în urma verificărilor efectuate, inspecția fiscală a stabilit un impozit pe profit suplimentar în sumă de 8281 lei, la care se adaugă majorări de întârziere în valoare de 970 lei; aceste sume sunt neconforme cu realitatea, întrucât contractul de leasing financiar pentru autoturism a fost încheiat pe o perioadă de 5 ani, iar acest autoturism este folosit în scopul activității de către societate.

Cu privire la taxa pe valoarea adăugată, s-a arătat că în perioada septembrie 2004 - septembrie 2007, în baza contractului încheiat la data de 7.12.2004 au fost achiziționate activele ce aparțineau societății SC [redacted] SA, iar în conformitate cu prevederile art. 60 din Legea nr. 571/2003 nu trebuia să se aplice taxa inversă, deoarece la baza încheierii contractului de vânzare-cumpărare a stăt sentința nr. 38C/7.04.2008 pronunțată în dosarul nr.47/S/2003 al Tribunalului Teleorman, precum și încheierea de autentificare din data de 7.04.2006 pronunțată în același dosar. Referitor la rambursarea T.V.A, reclamanta a apreciat că

27

inspecția fiscală nu a avut ca obiectiv soluționarea decontului de T.V.A. cu opțiune de rambursare, astfel că aceasta nu avea calitate pentru soluționarea cererii.

S-a mai apreciat că măsura sancționării contravenționale ca urmare a neînregistrării sumelor stabilite suplimentar în RIF este abuzivă și fără temei legal, întrucât sumele au fost contestate și amenda este prea mare pentru o societate care la acea oră nu suportă cheltuieli suplimentare.

În conformitate cu prevederile art. 14 și art.15 din Legea contenciosului administrativ, reclamanta a solicitat suspendarea executării actelor administrative atacate, respectiv a deciziei nr. 34/19.05.2008 emisă pentru suma totală de 1.667.520 lei și a dispozițiilor privind măsurile stabilite de Ministerul Economiei și Finanțelor - Agenția Națională de Administrare Fiscală - Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor, până la soluționarea definitivă și irevocabilă a acțiunii pe fond, cererea fiind întemeiată pe dispozițiile art. 218 alin. 2 din O.G. nr. 92/2003 și ale art. 11 alin. 1, art. 14, art. 15 din Legea 554/2004 privind contenciosul administrativ .

La termenul de judecată din data de 15.04.2009, reclamanta SC

SRL a invocat excepția de necompetență materială a instanței.

Analizând excepția invocată, Tribunalul Prahova a pronunțat sentința nr. 230 din 15.04.2009, prin care a admis excepția necompetenței materiale invocată de reclamantă și a dispus declinarea competenței de soluționare a cauzei având ca obiect anulare act de control taxe și impozite, formulată de reclamanta SC SRL în contradicție cu pârâțul Ministerul Economiei și Finanțelor - D.G.F.P. Prahova - Serviciul Soluționare Contestații, în favoarea Curții de Apel Ploiești - Secția comercială și de contencios administrativ.

Pentru a pronunța această sentință tribunalul a reținut că excepția de necompetență materială este întemeiată, întrucât în cauză se contestă o decizie a D.G.F.P. Prahova, emisă conform dispozițiilor art.218 Cod pr. fiscală, decizie prin care s-a respins contestația reclamantei formulată împotriva Deciziei de impunere nr.34/19.05.2008.

S-a mai constatat că potrivit dispozițiilor art.10 al.1 teza a doua din Legea nr.554/2004, litigiile privind taxe și impozite, contribuții, datorii vamale și accesorii ale acestora, mai mari de 500.000 lei, se soluționează, în fond, de către secțiile de contencios administrativ și fiscal ale curților de apel, iar față de cuantumul obligațiilor fiscale contestate de către reclamantă în prezenta cauză, în valoare de 1.667.520 lei, tribunalul a apreciat că în cauză sunt incidente dispozițiile precizate, iar excepția invocată de către reclamanta SC SRL, este întemeiată.

Pe rolul Curții de Apel Ploiești, cauza a fost înregistrată sub nr. 490/42/2009.

La termenul de judecată din data de 5.10.2009, pârâta D.G.F.P. Prahova a depus întâmpinare însoțită de documentația care a stat la baza emiterii actului administrativ-contestat, solicitând, în esență, respingerea acțiunii reclamantei ca neîntemeiată și menținerea actelor administrative emise în cauză ca legale și temeinice.

Examinând cererea reclamantei prin prisma probelor administrate și a normelor legale incidente în cauză, Curtea reține următoarele :

Prin raportul de inspecție fiscală încheiat la data de 26.02.2008 de organele fiscale din cadrul D.G.F.P. Prahova - A.F.P. Ploiești a fost verificat la

SC SRL modul de calcul, evidențiere și virare a obligațiilor datorate bugetului statului pentru perioada aprilie 2005-septembrie 2007, procedându-se, totodată și la soluționarea cererii de rambursare a T.V.A. în sumă de 1.036.665 lei, conform decontului T.V.A. cu opțiune de rambursare aferente lunii decembrie 2007.

Ulterior, reclamanta a contestat concluziile Raportului de inspecție fiscală, respinsă prin Decizia nr. 34/19.05.2008 de către pârâta D.G.F.P. Prahova, pe calea prezentei cereri, societatea-reclamantă contestând această decizie, solicitând și suspendarea actelor administrative atacate, respectiv a deciziei mai sus-menționate și a „măsurilor stabilite de Ministerul Economiei și Finanțelor - Agenția de Administrare Fiscală - D.G.S.C.”; a motivat reclamanta prin aceea că punerea în executare a actelor administrative atacate ar aduce grave prejudicii societății, dificil de remediat ulterior.

În ceea ce privește cererea de suspendare, Curtea constată că, potrivit art. 215 din O.G. nr. 92/2008, privind Codul de procedură fiscală, introducerea contestației pe calea administrativă de atac nu suspendată executarea actului administrativ, dar contribuabilul are dreptul de a cere suspendarea executării actului administrativ-fiscal, în temeiul Legii contenciosului administrativ - Legea nr. 554/2004. Condiția imperativă impusă de textul de lege este aceea că instanța competentă va putea suspenda executarea, dacă se depune o cauțiune de până la 20% din cuantumul sumei contestate.

La termenul de judecată din data de 23.11.2009, când apărătorul inițial al reclamantei a învederat că a renunțat la contractul de asistență juridică încheiat cu reclamanta, aceasta nu și-a desemnat reprezentant în instanță pentru a i se pune în vedere cuantumul cauțiunii pe care urma să o plătească și nici nu a făcut dovada caracterului justificat al acestei absențe. Ca atare, în condițiile neachitării de către reclamantă a cauțiunii obligatorii, Curtea va respinge cererea de suspendare ca inadmisibilă.

În ceea ce privește legalitatea actului administrativ contestat, respectiv decizia nr. 34/19.05.2008, Curtea constată că susținerile reclamantei sunt nefondate, iar soluția pârâtei de respingere a contestației împotriva Raportului de inspecție fiscală are caracter legal.

Astfel, în ceea ce privește diferența de impozit pe profit în sumă de 8281 lei, la care se adaugă majorările de întârziere în cuantum de 5970 lei, aceasta rezultă din aprecierea de către organul de control a caracterului nedeductibil al cheltuielilor de protocol în sumă de 16.902 lei, întrucât s-a depășit limita legală prevăzută de art. 21 alin.3 lit. a din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal și a cheltuielilor cu amenzi, penalități, majorări în sumă de 17485 lei, de asemenea nedeductibile, având în vedere acest caracter al respectivelor cheltuieli, reclamanta datorează impozit pe profit aferent.

Cuantumul acestui impozit pe profit însă, are valoare de 8281 lei, chiar dacă însăși pârâta recunoaște că este rezultatul unor erori de calcul, nu a fost contestat de către reclamantă în cadrul procedurii administrativ-jurisdicționale cu caracter prealabil, nemulțumirea sa exprimată în cursul acestei proceduri vizând cheltuielile aferente anilor 2006-2007 și nu perioada aprilie 2005 - septembrie 2007 la care se referă respectiva sumă.

În ceea ce privește diferența de T.V.A suplimentară în sumă de 501.344 lei, aceasta reprezintă T.V.A. colectată suplimentar, aferentă facturii nr. 4000008/31.08.2005 (cea de a treia rată a contractului de vânzare-cumpărare prin care reclamanta a cumpărat un activ patrimonial în bloc, situat în loc. Turnu Măgurele, str. Porului, nr. 7, jud. Teleorman) susține pârâta că pentru aceasta sumă nu au fost aplicate măsurile de simplificare-taxarea inversă prevăzută de art. 160¹ Cod fiscal, valoarea de 501.344 lei fiind înregistrată doar ca T.V.A. deductibilă, fără a se înregistra și ca T.V.A. colectată.

Susține reclamanta că neacordarea deducerii și pentru suma de 501.344 lei nu este legală, netrebuind să se aplice taxarea inversă, deoarece la baza încheierii contractului de vânzare-cumpărare a stat o hotărâre judecătorească, respectiv sentința nr. 38c/7.06.2008 a Tribunalului Teleorman, obligatorie pentru părți. Această afirmație, nedovedită de către reclamantă, care nu a înțeles să administreze nici un fel de probe, nu înlătură afirmația pârâtei în sensul că situația respectivei sume nu este exceptată de dispozițiile art. 160¹ alin. 20 din Codul fiscal, conform cărora pentru toate facturile emise începând cu data de 1.01.2005, cuprinzând bunurile prevăzute de acest text de lege (incluzând și clădiri și terenuri) și, indiferent dacă au ca obiect livrări de bunuri, bunuri în rate, facturi în avans încasate după data de 1.01.2005 sau livrări de bunuri efectuate după data respectivă, se aplică taxarea inversă.

În ceea ce privește diferența de T.V.A. suplimentară în sumă de 13.315 lei, așa cum a arătat pârâta, în cursul procedurii prealabile, reclamanta nu a motivat care sunt argumentele pentru care apreciază că nu ar datora suma respectivă. Argumentația aferentă unei astfel de restituiri nu se regăsește nici în prezenta contestație, astfel că soluția de respingere a acestui capăt de cerere prin decizia nr. 34 este legală.

În sfârșit, în ceea ce privește pretinsul caracter nelegal al sancționării sale contravenționale, reclamanta a invocat doar faptul că sancțiunea aplicată este mult prea mare, iar neîndeplinirea obligației aferente stabilită de către organul de control, de inventariere generală a patrimoniului în termen de 30 de zile nu este imputabilă reclamantei, care a avut nevoie de consultarea unor evaluatori de specialitate.

Cum nici aceste afirmații nu au fost dovedite, Curtea reține și netemeinicia acestui capăt de cerere.

În considerarea acestor argumente, în temeiul dispozițiilor art. 215 din O.U.G. nr. 92/2003, art. 160¹ alin.20 Cod fiscal, Curtea va respinge ca inadmisibilă cererea de suspendare a executării actelor administrative și ca neîntemeiată acțiunea reclamantei.

Pentru aceste motive,

In numele legii

HOTĂRĂȘTE

Respinge cererea de suspendare a executării actelor administrative formulată de reclamanta SC SRL, ca inadmisibilă.

Respinge acțiunea formulată de reclamanta SC SRL, cu sediul în sector C, str. , nr. , Camerele în

contradictoriu cu pârâul *Ministerul Economiei și Finanțelor - Direcția Generală a Finanțelor Publice Prahova - Serviciul Soluționare Contestații* cu sediul în Ploiești, str. Aurel Vlaicu, nr. 22, jud. Prahova, ca neîntemeiată.

Cu drept de recurs, în termen de 15 zile de la comunicare.

Pronunțată în ședință publică, astăzi, 30 noiembrie 2009.

Președinte.

Grefier,

Operator de date cu caracter personal

Număr notificare 3120

Red. T.A.R. / D.L. - 4ex./8.12.2009

35

